

(Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, br. 53/09)

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 55. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 10. juna 2009. godine i na 30. sjednici Doma naroda, održanoj 15. juna 2009. godine, usvojila je

ZAKON O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE

Član 1.

(Predmet)

(1) Ovim zakonom uređuju se način i postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima (u daljnjem tekstu: međunarodna pravna pomoć), ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno ili ako međunarodni ugovor ne postoji.

(2) Međunarodna pravna pomoć, u smislu odredbi ovog zakona, pruža se u svim postupcima u pogledu krivičnih djela za čije je krivično gonjenje u vrijeme podnošenja zamolnice za pravnu pomoć nadležan pravosudni organ države moliteljice.

(3) Međunarodna pravna pomoć, saglasno ovom zakonu, pruža se i u prekršajnim postupcima pred sudovima ili upravnim organima u pogledu prekršaja za koje su prema propisima u Bosni i Hercegovini predviđene zatvorske ili novčane kazne, kao i u slučajevima kada u navedenim postupcima odluka upravnog organa može dovesti do pokretanja postupka pred sudom koji je stvarno nadležan za krivične stvari.

(4) Međunarodna pravna pomoć pruža se, kad je to određeno međunarodnim ugovorom, i u odnosu na međunarodne sudove i druge međunarodne organizacije čiji je član Bosna i Hercegovina.

Član 2.

(Značenje izraza i pojmova)

Izrazi i pojmovi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) država moliteljica je država iz koje nadležni pravosudni organ podnosi zamolnicu;
- b) zamoljena država je država čijem se nadležnom pravosudnom organu dostavlja zamolnica;
- c) država izricanja kazne je država u kojoj je licu izrečena kazna;
- d) država izdržavanja kazne je država u koju osuđeno lice mora biti predato ili je predato radi izdržavanja kazne izrečene u drugoj državi;
- e) domaći pravosudni organi su sudovi i tužilaštva koji su posebnim zakonom određeni za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i svi organi koji prema ovom zakonu mogu tražiti međunarodnu pravnu pomoć;
- f) domaćim pravosudnim organom smatraju se i organi iz člana 1. stav (3) ovog zakona;

- g) strani pravosudni organ su strani sudovi i drugi organi koji su prema pravu zamoljene države nadležni za postupanje u krivičnim i prekršajnim stvarima;
- h) stranac je lice koje nije državljanin Bosne i Hercegovine;
- i) okrivljeni je osumnjičeni i optuženi;
- j) krivično zakonodavstvo Bosne i Hercegovine podrazumijeva krivične zakone i zakone o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i druge zakone u Bosni i Hercegovini, kojim su propisana krivična djela.

Član 3.

(Zamolnica)

- (1) Zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć podnosi se u formi zamolnice.
- (2) Zamolnica stranog pravosudnog organa kao i njeni prateći akti moraju biti prevedeni na jedan od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini. Prijevod mora ovjeriti sudski tumač.
- (3) Zamolnica domaćeg pravosudnog organa kao i njeni prateći akti moraju biti prevedeni na jezik u službenoj upotrebi u zamoljenoj državi.
- (4) Ako međunarodnim ugovorom ili odredbama ovog zakona nije drugačije određeno, zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć mora sadržavati:
 - a) naziv organa koji je sačinio zamolnicu, oznaku predmeta, tačan naziv zamoljene države, a po mogućnosti i naziv zamoljenog organa;
 - b) pravni osnov za pružanje međunarodne pravne pomoći;
 - c) tačan opis radnje međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog za podnošenje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć;
 - d) zakonski naziv krivičnog djela i kratak opis činjenica;
 - e) precizne lične podatke i državljanstvo lica za koje se traži međunarodna pravna pomoć i njegovo svojstvo u postupku;
 - f) naziv akata i ime ili naziv i adresu primaoca, ako se radi o dostavi sudskih i drugih akata i
 - g) ostale podatke koji mogu biti značajni za postupanje po zamolnici.
- (5) Zamolnica, kao i akti koje dostavljaju sudovi i drugi nadležni organi, moraju biti potpisani i potvrđeni pečatom suda ili organa iz kojeg dolaze.
- (6) Ako podaci sadržani u zamolnici i priloženoj dokumentaciji nisu dovoljni, mogu se zatražiti dodatna obavještenja i dokumentacija.

Član 4.

(Način komuniciranja)

- (1) Zamolnice domaćih pravosudnih organa za međunarodnu pravnu pomoć dostavljaju se stranim pravosudnim organima posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine. Na isti način dostavljaju se domaćim pravosudnim organima zamolnice stranih pravosudnih organa za međunarodnu pravnu pomoć.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, domaći pravosudni organ može zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć dostaviti direktno stranom pravosudnom organu, kad je takav način komuniciranja predviđen međunarodnim ugovorom.

(3) U hitnim slučajevima, kad je takav način komuniciranja predviđen međunarodnim ugovorom, zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se dostavljati i primati posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije - INTERPOL-a.

(4) U slučajevima komunikacije iz st. (2) i (3) ovog člana, domaći pravosudni organ dostavit će kopiju zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.

(5) U slučaju kada ne postoji zaključen međunarodni ugovor, kao i kad je međunarodnim ugovorom izričito predviđen diplomatski put komunikacije, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavlja i prima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć posredstvom Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine.

(6) Zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se primati i elektronskim putem ili drugim sredstvima telekomunikacije koja ostavljaju pisani trag i ako je nadležni strani pravosudni organ spreman, na zahtjev, dostaviti pisano obavještenje o načinu slanja i original zamolnice, a sve pod uslovom da je ovakav način dostavljanja uređen međunarodnim ugovorom.

Član 5.

(Hitnost u postupanju)

(1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavit će, bez odgađanja, zamolnicu stranog pravosudnog organa za međunarodnu pravnu pomoć na postupak nadležnom domaćem pravosudnom organu, osim ako je očito da zamolnicu koja nije u skladu s međunarodnim ugovorom i ovim zakonom treba odbiti.

(2) U slučajevima predviđenim članom 4. stav (3) ovog zakona, INTERPOL upućuje zamolnicu nadležnim domaćim pravosudnim organima posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

Član 6.

(Dozvoljenost i način izvršenja)

(1) O dozvoljenosti i načinu izvršenja radnje međunarodne pravne pomoći koja je predmet zamolnice stranog pravosudnog organa odlučuje nadležni domaći pravosudni organ prema domaćim propisima, osim ako ovim zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drugačije regulirano.

(2) Nadležni domaći pravosudni organ će bez odgađanja postupiti po zamolnici stranog pravosudnog organa.

Član 7.

(Dostavljanje zamolnice nadležnom organu)

Ako organ kojem je dostavljena na postupak zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć nije nadležan za postupanje po njoj, dostavit će je bez odgađanja na postupak nadležnom organu, o čemu će obavijestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.

Član 8.

(Obim - vrste)

Međunarodna pravna pomoć obuhvata:

- a) opće vidove pravne pomoći;
- b) posebne vidove pravne pomoći:
 - 1) izručenje osumnjičenih, okrivljenih i osuđenih lica;
 - 2) ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja i
 - 3) priznanje i izvršenje stranih sudskih odluka.

Član 9.

(Odbijanje pravne pomoći)

- (1) Nadležni domaći pravosudni organ može odbiti zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć ako:
 - a) bi udovoljavanje zamolnici bilo u suprotnosti s pravnim poretkom Bosne i Hercegovine ili bi moglo nanijeti štetu njenom suverenitetu ili sigurnosti;
 - b) se zamolnica odnosi na djelo koje se smatra političkim krivičnim djelom ili djelom povezanim s političkim krivičnim djelom;
 - c) se zamolnica odnosi na vojna krivična djela.
- (2) Krivična djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom, kao i pokušaji izvršenja ovih krivičnih djela, te saučesništvo u izvršenju ovih krivičnih djela, ne mogu biti osnov za odbijanje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć u smislu stava (1) tačka b) ovog člana.
- (3) Zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć neće se odbiti samo zato što se odnosi na djelo koje se prema domaćem zakonodavstvu smatra fiskalnim krivičnim djelom.

Član 10.

(Razlozi za odbijanje zamolnice)

- (1) Nadležni domaći pravosudni organ odbit će zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć ako:
 - a) je za isto krivično djelo okrivljeno lice iz materijalno-pravnih razloga oslobođeno od krivice ili je protiv njega obustavljen postupak, ili ako je oslobođeno od kazne, ili ako je sankcija izvršena ili se ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda;
 - b) se protiv okrivljenog lica u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak zbog istog krivičnog djela, osim ako bi izvršenje zamolnice moglo dovesti do odluke o puštanju okrivljenog lica na slobodu;
 - c) bi krivično gonjenje ili izvršenje sankcije prema domaćem zakonodavstvu bilo isključeno zbog zastarjelosti.
- (2) Odredbe stava (1) tačka a) ovog člana ne primjenjuju se u slučajevima kada je u državi moliteljici došlo do obnove krivičnog postupka.

Član 11.

(Obrazloženje nepostupanja)

Odluka o odbijanju zahtjeva za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i neizvršenje zamolnice moraju biti obrazloženi.

Član 12.

(Uzajamnost)

(1) Zamolnici za međunarodnu pravnu pomoć pravosudnog organa države s kojom Bosna i Hercegovina nema zaključen ugovor o međunarodnoj pravnoj pomoći bit će udovoljeno samo ako se na osnovu garancija koje je dala država moliteljica može očekivati da bi ta država izvršila sličnu zamolnicu domaćih pravosudnih organa.

(2) Garancija iz stava (1) ovog člana neće se tražiti radi izvršenja dostavljanja sudskih odluka, podnesaka i drugih isprava.

POGLAVLJE II.

OPĆI VIDOVI PRUŽANJA MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI

Član 13.

(Pojam)

Opći vidovi međunarodne pravne pomoći posebno obuhvataju izvršenje pojedinih procesnih radnji, kao što su: dostavljanje poziva osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svjedoku, vještaku, licu lišenom slobode ili drugom učesniku u krivičnom postupku; dostavljanje akata, pismenih materijala i drugih predmeta koji su u vezi s krivičnim postupkom u državi moliteljici, privremeno oduzimanje predmeta, predaja privremeno oduzetih predmeta državi moliteljici, saslušanje okrivljenog, svjedoka i vještaka, uviđaj, pretres prostorija i lica, zapljenu i kontroliranje isporuke, nadzor i telefonsko prisluškivanje, zatim razmjenu određenih informacija i obavještenja, kao i druge radnje koje se mogu pojaviti u krivičnom postupku koje zahtijevaju međunarodnu pravnu pomoć, a nisu u suprotnosti s odredbama ovog zakona.

Član 14.

(Poziv)

U pozivu osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svjedoku, vještaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države ne smije biti zapriječena prinudna mjera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne smije biti izrečena prinudna mjera.

Član 15.

(Dostavljanje)

(1) Dostavljanje akata dokazuje se potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja prema propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mjesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drugačiji način dostavljanja.

(2) Ako dostavljanje nije bilo moguće, država moliteljica će o tome biti obaviještena bez odgađanja, uz navođenje razloga koji su spriječili dostavljanje.

Član 16.

(Zaštita svjedoka i vještaka)

(1) Svjedok ili vještak, s prebivalištem ili boravištem u inozemstvu, dok boravi na teritoriji Bosne i Hercegovine na osnovu poziva domaćih pravosudnih organa, ne može, bez obzira na njegovo

državljanstvo, biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog djela koje je predmet sudskog postupka u kojem je traženo njegovo prisustvo ili za djelo koje je počinio prije nego što je napustio teritoriju Bosne i Hercegovine, ili upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.

(2) Odredba stava (1) ovog člana ne primjenjuje se ako svjedok ili vještak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana pošto mu je saopćeno da njegovo prisustvo više nije potrebno. U ovaj rok ne uračunava se vrijeme u kojem svjedok ili vještak iz objektivnih razloga nije mogao napustiti teritoriju Bosne i Hercegovine.

Član 17.

(Zaštita okrivljenog)

(1) Lice koje je pozvano da se pojavi pred domaćim pravosudnim organima kako bi krivično odgovaralo za djelo koje mu se stavlja na teret ne smije, nezavisno od državljanstva, biti gonjeno ili pritvoreno, niti mu se na bilo koji način smije oduzeti ili ograničiti sloboda za djela i osude koji nisu navedeni u pozivu, a potiču iz vremena prije njegovog odlaska iz Bosne i Hercegovine.

(2) Krivično gonjenje, lišavanje slobode ili bilo kakvo drugo ograničavanje lične slobode dozvoljeno je ako se pozvani, nakon što njegovo prisustvo po izjavi suda više nije potrebno, zadrži više od 15 dana na teritoriji Bosne i Hercegovine iako ju je mogao napustiti ili, ako se nakon napuštanja teritorije Bosne i Hercegovine, dobrovoljno vrati na njenu teritoriju.

Član 18.

(Poziv i predaja lica lišenog slobode)

(1) Ako strani pravosudni organ pozove, kao svjedoka, ili radi suočenja, lice koje je lišeno slobode u Bosni i Hercegovini, ono se može privremeno predati državi moliteljici.

(2) Lice će biti privremeno predato državi moliteljici, ako ona da garancije u pogledu njegove zaštite predviđene članom 17. ovog zakona, kao i garancije da će to lice vratiti u roku koji bude određen.

(3) Predaja se može odbiti ako:

- a) se lice lišeno slobode s tim ne saglasi;
- b) bi usljed predaje moglo doći do produženja njegovog lišavanja slobode;
- c) postoje drugi važni razlozi koji se protive privremenoj predaji.

(4) Predaja se može odgoditi ako je prisustvo lica lišenog slobode potrebno u krivičnom postupku koji se vodi pred domaćim pravosudnim organima.

(5) O predaji lica lišenog slobode odlučuje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine uz prethodno pribavljenu saglasnost organa koji je odredio pritvor.

(6) Ako treća država treba predati lice lišeno slobode preko teritorije Bosne i Hercegovine, bit će odobreno njegovo sprovođenje ako ono nije državljanin Bosne i Hercegovine, o čemu, uz prethodnu saglasnost Ministarstva sigurnosti Bosne i Hercegovine, odlučuje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(7) U slučaju iz stava (1) ovog člana predato lice mora biti u pritvoru države moliteljice.

Član 19.

(Privremeno oduzimanje predmeta)

(1) Predmeti, dokumenti ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti u svrhu dokaznog postupka, kao i spisi i odluke bit će predati stranom pravosudnom organu na njegov zahtjev, nakon završetka postupka međunarodne pravne pomoći u Bosni i Hercegovini.

(2) Ako treće lice koje je svoje pravo staklo u dobroj vjeri, državni organ ili oštećeni koji ima prebivalište u Bosni i Hercegovini istakne svoje pravo na predmetima, dokumentima ili imovinskoj koristi iz stava (1) ovog člana, ti predmeti, dokumenti i imovinska korist bit će dostavljeni samo ako nadležni strani pravosudni organ garantira njihovo besplatno vraćanje nakon završetka dokaznog postupka.

(3) Dostavljanje se može odgoditi sve dok su predmeti, dokumenti ili imovinska korist potrebni u krivičnom postupku koji je u toku u Bosni i Hercegovini.

Član 20.

(Predaja privremeno oduzetih predmeta)

(1) Predmeti ili imovinska korist koji su bili privremeno oduzeti s ciljem njihove zaštite mogu biti dostavljeni stranom pravosudnom organu, na njegov zahtjev, po završetku postupka međunarodne pravne pomoći, radi oduzimanja ili povratka nadležnom licu.

(2) Predmeti i imovinska korist iz stava (1) ovog člana obuhvataju:

- a) predmete kojima je izvršeno krivično djelo,
- b) predmete koji su nastali kao rezultat izvršenja krivičnog djela ili njihova protuvrijednost,
- c) prihode od krivičnog djela ili njihove protuvrijednosti,
- d) poklone i ostala davanja data s ciljem pomaganja ili podstrekavanja na izvršenje krivičnog djela, kao i nagrade za krivično djelo ili njihovu protuvrijednost.

(3) Dostavljanje se može izvršiti u svakoj fazi krivičnog postupka, a može se izvršiti samo na osnovu pravosnažne i izvršne odluke stranog pravosudnog organa.

(4) Predmeti ili imovinska korist mogu biti trajno zadržani u Bosni i Hercegovini ako:

- a) oštećeni ima prebivalište u Bosni i Hercegovini, a treba da mu budu vraćeni;
- b) nadležni državni organ istakne pravo Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske ili Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine na njih;
- c) lice koje nije učestvovalo u izvršenju krivičnog djela, a čiji zahtjevi nisu zagwarantirani od strane države moliteljice, dokaže da je na tim predmetima i imovinskoj koristi u dobroj vjeri steklo pravo u Bosni i Hercegovini ili u inozemstvu, a ima prebivalište u Bosni i Hercegovini;
- d) su predmeti ili imovinska korist potrebni za provođenje krivičnog postupka koji je u toku u Bosni i Hercegovini ili za primjenu mjere oduzimanja u Bosni i Hercegovini.

Član 21.

(Prisustvo radnjama pravne pomoći)

- (1) Na izričitu molbu stranog pravosudnog organa, domaći pravosudni organ obavijestit će o mjestu i vremenu izvršenja zamolnice.
- (2) Predstavnici zainteresiranih stranih pravosudnih organa i lica koja učestvuju u krivičnom postupku, kao i njihovi branioci mogu prisustvovati prilikom preuzimanja radnje pravne pomoći.
- (3) Saglasnost za prisustvo predstavnika zainteresiranih pravosudnih organa i drugih lica države moliteljice u smislu stava (2) ovog člana u Bosni i Hercegovini daje Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, po prethodno pribavljenom mišljenju organa koji postupi po zamolnici, a koje se u pisanom obliku dostavlja Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine uz obavještenje iz stava (1) ovog člana.

Član 22.

(Odgajanje)

- (1) Domaći pravosudni organ može odgoditi pružanje međunarodne pravne pomoći, ako bi to štetno uticalo na tok istrage, krivičnog gonjenja ili već pokrenutog krivičnog postupka pred domaćim pravosudnim organima, a koji je u vezi s dostavljenom zamolnicom.
- (2) U slučaju odgađanja izvršenja zamolnice, bit će obaviješten nadležni strani pravosudni organ koji je podnio zamolnicu, uz navođenje razloga za odgađanje.

Član 23.

(Postupak na poseban način)

- (1) Domaći pravosudni organ će, na zahtjev suda ili drugog organa od kojeg potiče zamolnica, moći postupiti po zamolnici na način koji je označen u njoj, pod uslovom da to nije u suprotnosti sa osnovnim principima pravnog poretka Bosne i Hercegovine i ako je takva mogućnost predviđena međunarodnim ugovorom.
- (2) Domaći pravosudni organ donijet će, što je moguće prije, odluku po zamolnici stranog pravosudnog organa, vodeći računa o posebno određenim rokovima naznačenim u zamolnici.
- (3) Ako domaći pravosudni organ ocijeni da neće moći u posebno određenom roku postupiti po dostavljenoj zamolnici, o tome će odmah obavijestiti državu moliteljicu i označiti potrebno vrijeme za izvršenje zamolnice.
- (4) Ako domaći pravosudni organ ne može izvršiti zamolnicu u skladu s postavljenim zahtjevima, on će o tome odmah obavijestiti državu moliteljicu uz navođenje razloga za to.

Član 24.

(Zajednički istražni timovi)

Ako to opravdavaju okolnosti konkretnog slučaja, sporazumom nadležnog tužilaštva u Bosni i Hercegovini s nadležnim organima strane države mogu se formirati zajednički istražni timovi radi vođenja krivične istrage na teritoriji jedne ili više ugovornica koje formiraju zajednički tim.

Član 25.

(Troškovi)

- (1) Naknada troškova pružanja međunarodne pravne pomoći neće se tražiti, osim u slučajevima:
 - a) značajne naknade za izvršeno vještačenje i druge značajne troškove nastale povodom vještačenja;
 - b) troškova privremene predaje lica lišenog slobode radi svjedočenja ili suočenja u državi moliteljici i
 - c) značajnih i vanrednih troškova.
- (2) Svjedoku ili vještaku koji se odazove pozivu domaćeg pravosudnog organa pripada pravo na naknadu putnih troškova i troškova boravka, u skladu s domaćim propisima.
- (3) U pozivu licima iz stava (2) ovog člana bit će navedene naknade koje im pripadaju, a na njihov zahtjev, bit će im dat predujam za pokriće troškova.
- (4) Vještačenje se može usloviti prethodnim polaganjem predujma, ako troškove vještačenja snosi stranka.

Član 26.

(Dostavljanje podataka bez zamolnice)

- (1) Domaći pravosudni organi mogu, ne utičući na vlastite istrage i krivične postupke i pod uslovom reciprociteta bez prethodne zamolnice, nadležnim stranim pravosudnim organima dostavljati podatke koji se odnose na krivična djela, a koji su prikupljeni prilikom vlastitih istraga, ako smatraju da bi dostavljanje takvih podataka moglo pomoći za pokretanje istrage ili krivičnog postupka ili ako bi moglo dovesti do podnošenja zamolnice za pravnu pomoć.
- (2) Nadležni domaći pravosudni organ zatražit će od nadležnog stranog pravosudnog organa kojem je dostavilo podatke iz stava (1) ovog člana da ga obavijesti o radnjama preduzetim po dostavljenim podacima, a može postaviti i druge uslove za korištenje takvih informacija u državi kojoj su dostavljeni.

Član 27.

(Privremene mjere)

Domaći pravosudni organ će na zahtjev stranih pravosudnih organa, u skladu s domaćim zakonodavstvom, preduzeti privremene mjere s ciljem prikupljanja dokaznog materijala i osiguranja već prikupljenih dokaza ili zaštite ugroženih pravnih interesa.

Član 28.

(Tajnost)

- (1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i nadležni domaći pravosudni organ, na zahtjev stranog pravosudnog organa, držat će u tajnosti podatke sadržane u zamolnici, osim u mjeri u kojoj je to potrebno za njeno izvršenje.
- (2) Ako zahtjev iz stava (1) ovog člana nije moguće ispuniti, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, odnosno domaći pravosudni organ će bez odgađanja o tome obavijestiti strani pravosudni organ.

Član 29.

(Dostavljanje podataka o osuđenim strancima)

- (1) Sudovi u Bosni i Hercegovini dužni su, odmah nakon pravosnažnosti presude, da za svakog osuđenog stranca, posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine, dostave podatke stranoj državi na obrascu koji će propisati Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.
- (2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, bez odgađanja, takve podatke proslijediti državi čiji je osuđeni državljanin, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije predviđeno.
- (3) Na zahtjev nadležnih stranih pravosudnih organa, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će u svakom pojedinačnom slučaju dostaviti prijepis presude o kojoj su dostavljeni podaci.
- (4) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, na zahtjev stranih pravosudnih organa, dostavljati obavještenja i o drugim podacima upisanim u kaznene evidencije.
- (5) Na zahtjev nadležnog stranog pravosudnog organa, mogu se dostaviti i podaci o licima koji su državljani te države, a koja se nalaze pod istragom ili protiv kojih je pokrenut krivični postupak u Bosni i Hercegovini.
- (6) Kad se radi o krivičnom djelu falsificiranja novca, pranja novca, neovlaštene proizvodnje, držanja i stavljanja u promet opojnih droga, trgovine ljudima kao i drugim krivičnim djelima za koja se međunarodnim ugovorima predviđa centralizacija podataka, organ pred kojim se vodi krivični postupak dužan je bez odgađanja dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine podatke o krivičnom djelu i počiniocu, a prvostepeni sud i pravosnažnu presudu.

Član 30.

(Kaznena evidencija za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inozemstvu)

- (1) Organi nadležni za vođenje kaznenih evidencija u Bosni i Hercegovini dužni su voditi kaznene evidencije za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inozemstvu uključujući i državljane Bosne i Hercegovine rođene u inozemstvu.
- (2) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će podatke za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inozemstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini, po prijemu od druge države prosljeđivati Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine, koje je dužno voditi centralni registar tih podataka i proslijediti ih bez odgađanja i organu nadležnom za vođenje kaznenih evidencija.
- (3) Ako podaci za državljane Bosne i Hercegovine osuđene u inozemstvu nisu prevedeni na jedan od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini, Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine dužno je osigurati prijevod.

Član 31.

(Obavještenje o propisima)

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, na zahtjev domaćih pravosudnih organa, od nadležnih stranih pravosudnih organa pribavljati tekstove propisa koji važe ili su važili u drugim zemljama, a po potrebi i obavještenja o određenim pravnim pitanjima. Na isti način Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljeđivat će stranim pravosudnim organima tekstove domaćih propisa ili obavještenja o određenim pravnim pitanjima, na njihovo traženje, s tim što mu je te tekstove i obavještenja dužan dostaviti organ u čijoj nadležnosti je postupanje po tim propisima.

POGLAVLJE III.

IZRUČENJE OSUMNJIČENIH, OKRIVLJENIH I OSUĐENIH STRANACA IZ BOSNE I HERCEGOVINE

Član 32.

(Propisi o izručenju)

(1) Izručenje osumnjičenih, odnosno optuženih ili osuđenih stranih državljana iz Bosne i Hercegovine u drugu državu vrši se prema odredbama ovog zakona, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

(2) Postupak predaje osumnjičenih, odnosno optuženih lica protiv kojih se vodi krivični postupak pred međunarodnim krivičnim sudovima uređuje se posebnim zakonom.

Član 33.

(Dozvoljenost izručenja)

(1) Izručenje stranaca drugoj državi dozvoljava se radi krivičnog gonjenja ili izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora.

(2) Izručenje, u smislu odredbe stava (1) ovog člana, dozvoljava se samo za krivična djela kažnjiva kako prema zakonima Bosne i Hercegovine, tako i prema zakonima države moliteljice.

(3) Izručenje radi krivičnog gonjenja dozvoljava se samo za krivična djela za koja je i prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine i prema zakonima države moliteljice predviđena kazna zatvora od najmanje jedne godine.

(4) Izručenje radi izvršenja pravnosnažno izrečene kazne zatvora dozvoljava se ako trajanje izrečene kazne ili njen preostali dio koji se treba izvršiti iznosi najmanje četiri mjeseca.

Član 34.

(Pretpostavka za izručenje)

Pretpostavke za izručenje su da:

- a) lice čije se izručenje traži nije državljanin Bosne i Hercegovine;
- b) lice čije se izručenje traži ne uživa pravo azila u Bosni i Hercegovini, odnosno da nije u postupku traženja azila u Bosni i Hercegovini u vrijeme podnošenja molbe za izručenje;
- c) djelo za koje se traži izručenje nije izvršeno na teritoriji Bosne i Hercegovine, protiv nje ili njenog državljanina;
- d) djelo zbog kojeg se traži izručenje predstavlja krivično djelo i po krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine i po zakonu države u kojoj je izvršeno;
- e) djelo za koje se traži izručenje nije političko ili vojno krivično djelo;
- f) po domaćem zakonu nije nastupila zastarjelost krivičnog gonjenja ili zastarjelost izvršenja kazne prije nego što je stranac pritvoren ili kao osumnjičeni, odnosno optuženi saslušan, da stranac čije se izručenje traži nije zbog istog djela od domaćeg suda već osuđen ili da za isto djelo nije od domaćeg suda pravosnažno oslobođen, osim ako se stiču uslovi za ponavljanje krivičnog postupka ili da protiv stranca nije u Bosni i Hercegovini zbog istog djela pokrenut krivični postupak, a ako je

pokrenut postupak zbog djela učinjenog prema državljaninu Bosne i Hercegovine da je položeno osiguranje za ostvarivanje imovinskopravnog zahtjeva oštećenog;

g) je utvrđen identitet lica čije se izručenje traži;

h) ima dovoljno dokaza za sumnju da je stranac čije se izručenje traži učinio određeno krivično djelo ili da postoji pravosnažna osuđujuća presuda i

i) se izručenje stranca ne traži radi: krivičnog gonjenja ili kažnjavanja zbog njegove rase, spola, nacionalnog ili etničkog porijekla, religijskog uvjerenja ili političkih stavova, kao i da se izručenje ne traži za krivično djelo s propisanom smrtnom kaznom prema zakonu države koja traži izručenje, osim ako država koja traži izručenje da garancije da neće biti izrečena ili izvršena smrtna kazna.

Član 35.

(Molba za izručenje)

(1) Postupak za izručenje osumnjičenih, optuženih ili osuđenih stranaca pokreće se po molbi strane države.

(2) Molbu za izručenje podnosi država moliteljica diplomatskim putem ili direktno Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

(3) Ukoliko sa zamoljenom državom postoji reciprocitet, molba se podnosi diplomatskim putem.

(4) Uz molbu za izručenje podnosi se dokumentacija predviđena međunarodnim bilateralnim ugovorom zaključenim između države moliteljice i Bosne i Hercegovine ili multilateralnim ugovorom koji obavezuje dvije države.

(5) Ukoliko nije drugačije utvrđeno međunarodnim ugovorom, uz molbu će se zatražiti dostavljanje sljedeće dokumentacije:

a) sredstva za utvrđivanje identiteta osumnjičenog, optuženog, odnosno osuđenog (tačan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);

b) uvjerenje o državljanstvu stranca, ukoliko je riječ o državljaninu države moliteljice, odnosno podaci

o državljanstvu stranca, ako je lice čije se izručenje traži državljanin neke druge države;

c) izvod člana krivičnog zakona države moliteljice za djelo za koje se traži izručenje i

d) presudu u originalu ili ovjerenom prijepisu, ako je lice čije se izručenje traži pravosnažno osuđeno, odnosno optužnicu, rješenje o pritvoru u originalu ili ovjerenom prepisu, ili drugi akt ravan navedenim, u kojem su sadržani svi podaci koji se tiču počinjenog krivičnog djela i identiteta počinioca, kao i dokazi za osnovanu sumnju.

(6) Ako su molba i prilozi iz stava (4) ovog člana sastavljeni na stranom jeziku, treba da je priložen i ovjeren prijevod na jednom od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini, ako međunarodnim ugovorom drugačije nije određeno.

Član 36.

(Postupak po molbi za izručenje stranca)

(1) Po prijemu molbe za izručenje i prateće dokumentacije Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će ih odmah proslijediti Tužilaštvu Bosne i Hercegovine.

(2) Tužilaštvo Bosne i Hercegovine ispituje da li je molba podnesena u skladu s članom 34 ovog zakona, pa ako utvrdi da molba nije potpuna, zatražit će od Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine da nadležni organ države koja traži izručenje otkloni nedostatke molbe.

(3) Ako Tužilaštvo Bosne i Hercegovine utvrdi da je država moliteljica uz molbu dostavila i kompletnu ekstradicionu dokumentaciju, ona se bez odgađanja prosljeđuje Sudu Bosne i Hercegovine na rješavanje.

Član 37.

(Lišavanje slobode lica čije se izručenje traži)

Lice čije se izručenje traži bit će lišeno slobode na osnovu raspisane međunarodne potjernice ili na osnovu molbe države moliteljice, u skladu s odredbama ovog zakona.

Član 38.

(Postupak pred sudijom za prethodni postupak)

(1) Nakon što se lice lišeno slobode, a čije se izručenje traži, privede sudiji za prethodni postupak na osnovu potjernice Ureda za saradnju s Interpolom, raspisane po međunarodnoj potjernici države moliteljice, ili na osnovu molbe strane države, tom licu će se, nakon što se utvrdi njegov identitet, bez odgađanja saopćiti zbog čega se i na osnovu kojih dokaza traži njegovo izručenje i pozvat će se da navede šta ima reći u svoju odbranu.

(2) Sudija za prethodni postupak poučit će lice iz stava (1) ovog člana da može uzeti branioca po svom izboru koji može biti prisutan njegovom ispitivanju, a ako to ne učini, da će mu sud postaviti branioca po službenoj dužnosti, ako se radi o krivičnom djelu za koje je prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine odbrana obavezna.

(3) O saslušanju i odbrani bit će sastavljen zapisnik.

Član 39.

(Određivanje pritvora licu čije se izručenje traži)

(1) Ako molba za izručenje odgovara uslovima iz člana 35. stav (5) ovog zakona, pritvor protiv lica čije se izručenje traži određuje se rješenjem sudije za prethodni postupak, na prijedlog tužioca u slučaju ako:

a) postoji opasnost da će on izbjeći postupak izručenja ili provođenje izručenja;

b) postoje okolnosti koje ukazuju da će okrivljeni uništiti, sakriti, izmijeniti ili falsificirati tragove krivičnog djela ili druge dokaze;

c) posebne okolnosti ukazuju da će lice, čija se ekstradicija traži, ometati krivični postupak ili postupak izručenja uticajem na svjedoke, saučesnike ili prikriivače.

(2) Pritvor može trajati najduže do izvršenja odluke o izručenju, ali ne duže od šest mjeseci od dana pritvaranja.

(3) Pritvor neće biti određen ako je iz same molbe za izručenje očigledno da nema mjesta izručenju.

(4) Ako to opravdavaju posebni razlozi, nadležni sud umjesto pritvora može preduzeti druge mjere za osiguranje prisustva stranca.

(5) Kada se odredi pritvor, u skladu s odredbama stava (1) ovog člana, sudija za prethodni postupak obavijestit će o pritvoru Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, kako bi se o tome izvijestila strana država.

(6) Sudija za prethodni postupak pustit će na slobodu stranca kad prestanu razlozi za pritvor ili ako molba za izručenje ne bude podnesena u roku od 30 dana od dana pritvaranja stranca.

(7) O roku iz stava (6) ovog člana bit će obaviještena strana država, na čiju molbu se može produžiti ovaj rok i pritvor protiv stranca, ali najviše za još 10 dana.

(8) Ako se lice čije se izručenje traži nalazi u pritvoru po nekoj drugoj osnovi, rokovi iz st. (6) i (7) ovog člana počinju teći od dana određenog u rješenju Suda Bosne i Hercegovine o određivanju pritvora radi izručenja.

(9) Kad propisana molba ne bude podnesena u određenom roku, sudija za prethodni postupak će rješenjem ukinuti pritvor.

Član 40.

(Postupak s državljanima Bosne i Hercegovine)

(1) Ako Ured za saradnju s Interpolom po raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države uvidom u postojeću bazu podataka državljanina ili na drugi način utvrdi da je to lice državljanin Bosne i Hercegovine, obavijestit će Interpol države moliteljice koja je raspisala međunarodnu potjernicu i sjedište Interpola o nemogućnosti izručenja vlastitih državljanina i nemogućnosti raspisivanja potjernice na teritoriji Bosne i Hercegovine za državljaninom Bosne i Hercegovine radi njegovog izručenja drugoj državi.

(2) Uz obavještenje iz stava (1) ovog člana Ured za saradnju s Interpolom obavijestit će stranu državu da nadležni pravosudni organi te države mogu ustupiti krivično gonjenje nadležnim pravosudnim organima Bosne i Hercegovine.

(3) Ured za saradnju s Interpolom će o raspisanoj međunarodnoj potjernici strane države za državljaninom Bosne i Hercegovine i preduzetim mjerama obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(4) Ako Ured za saradnju s Interpolom nije mogao utvrditi da li je lice koje traži strana država državljanin Bosne i Hercegovine, a Sud Bosne i Hercegovine naknadno utvrdi da je lice kojem je određen pritvor radi izručenja drugoj državi državljanin Bosne i Hercegovine, takvo lice će odmah biti pušteno iz pritvora, ako ne postoje uslovi za preuzimanje krivičnog gonjenja od nadležnih organa u Bosni i Hercegovini ili drugi uslovi koji opravdavaju predaju tog lica drugom nadležnom organu radi vođenja krivičnog postupka za koji su nadležni organi u Bosni i Hercegovini.

Član 41.

(Privremeno pritvaranje stranca čije se izručenje traži)

(1) U hitnim slučajevima kad postoji opasnost da će stranac čije se izručenje traži pobjeći ili se sakriti, a po molbi nadležnog organa države moliteljice, bez obzira kako je ona upućena, nadležni policijski organi Bosne

i Hercegovine će tog stranca lišiti slobode i privesti ga sudiji za prethodni postupak Suda Bosne i Hercegovine s ciljem odlučivanja o privremenom pritvoru.

(2) Uz molbu države moliteljice moraju biti priložena sredstva za utvrđivanje identiteta stranca, rješenje o pritvoru ili drugi akt istog pravnog djelovanja, naziv krivičnog djela zbog kojeg se traži

privremeno pritvaranje, kao i izjava stranog organa da će biti tražena ekstradicija lica čije se izručenje traži.

(3) Nakon privođenja lica čije se izručenje traži sudija za prethodni postupak poučit će to lice o njegovim pravima u smislu člana 38. stav (2) ovog zakona, te će nakon saslušanja odlučiti o određivanju pritvora.

(4) Ukoliko se udovolji molbi države moliteljice za određivanje pritvora licu čije se izručenje traži, o tome će posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine biti obaviještena država moliteljica.

(5) Privremeni pritvor može trajati 18 dana.

(6) Rok iz stava (5) ovog člana može se produžiti na zahtjev države moliteljice, ali ni u kojem slučaju ne može biti duži od 40 dana.

(7) Ako zamoljena država u rokovima predviđenim za dostavljanje ne dostavi ekstradicionu molbu i dokumentaciju, Sud Bosne i Hercegovine donijet će rješenje o ukidanju pritvora licu čije se izručenje traži.

(8) Ako se lice čije se izručenje traži već nalazi u pritvoru po nekom drugom osnovu, rokovi iz st. (5) i (6) ovog člana počinju teći od dana donošenja rješenja o određivanju pritvora donesenog po zahtjevu za određivanje privremenog pritvora.

(9) Ako lice čije se izručenje traži bude pušteno iz pritvora zbog proteka rokova iz st. (5) i (6) ovog člana, ne može se više odrediti ekstradicioni pritvor po osnovu molbe za privremeno pritvaranje, već isključivo na osnovu podnesene molbe za izručenje.

Član 42.

(Izviđajne radnje i dostavljanje spisa Vijeću Suda Bosne i Hercegovine)

(1) Po saslušanju tužioca i branioca, sudija za prethodni postupak će, po potrebi, provesti i druge izviđajne radnje radi utvrđivanja postoje li pretpostavke za izručenje stranca, odnosno za predaju predmeta na kojima je ili pomoću kojih je učinjeno krivično djelo, ako su ti predmeti oduzeti od stranca.

(2) Po provedenim izviđajima, sudija za prethodni postupak će spise izviđajja, sa svojim mišljenjem, dostaviti Vijeću Suda Bosne i Hercegovine.

(3) Ako je protiv stranca čije se izručenje traži kod domaćeg suda u toku krivični postupak zbog istog ili drugog krivičnog djela, naznačit će to sudija za prethodni postupak u spisima.

Član 43.

(Odluka o pretpostavkama za izručenje)

(1) U ekstradicionom postupku Sud Bosne i Hercegovine, rješavajući po molbi strane države za izručenje, odlučuje da li su ispunjene ili ne zakonske pretpostavke za izručenje.

(2) U slučaju da dvije ili više država podnesu molbu za izručenje određenog lica, Sud Bosne i Hercegovine će po svakoj molbi odlučiti o ispunjenosti pretpostavki za izručenje toj državi, ako ministar pravde Bosne i Hercegovine, po ranijoj odluci Suda Bosne i Hercegovine, nije donio rješenje o izručenju.

Član 44.

(Donošenje rješenja kojim se utvrđuje ispunjenost pretpostavki za izručenje)

- (1) Ako Vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da su ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje stranca, utvrdit će to rješenjem.
- (2) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana strane i tužilac imaju pravo žalbe Vijeću Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, u roku od tri dana od dana prijema rješenja.
- (3) Vijeće Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, povodom žalbe na rješenje iz stava (1) ovog člana, odlučuje rješenjem.
- (4) Ako Vijeće Apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine povodom žalbe na rješenje iz stava (1) ovog člana nađe da je žalba neosnovana i da su ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje stranca ili ako protiv prvostepenog rješenja Vijeća ne bude podnesena žalba, predmet se dostavlja ministru pravde Bosne i Hercegovine koji odlučuje o izručenju.

Član 45.

(Donošenje rješenja kojim se odbija izručenje)

- (1) Ako Vijeće Suda Bosne i Hercegovine nađe da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za izručenje, donijet će rješenje kojim se molba za izručenje odbija. Ovo rješenje bit će dostavljeno Vijeću apelacionog odjeljenja Suda Bosne i Hercegovine, koje će, po saslušanju tužioca Tužilaštva Bosne i Hercegovine, potvrditi, ukinuti ili preinačiti rješenje.
- (2) Ako je stranac u pritvoru, Vijeće Suda Bosne i Hercegovine može odlučiti da on ostane u pritvoru do pravosnažnosti rješenja o odbijanju izručenja.
- (3) Pravosnažno rješenje kojim se izručenje odbija bit će dostavljeno stranoj državi posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.
- (4) Ukoliko se izručenje odbija iz razloga navedenih u članu 34. tačka a) i b) ovog zakona, rješenje kojim se odbija izručenje će se uz svu raspoloživu dokumentaciju, bez odgađanja, dostaviti i nadležnom tužilaštvu u Bosni i Hercegovini, radi eventualnog preuzimanja ili pokretanja krivičnog postupka, o čemu se obavještava Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.
- (5) U slučaju iz stava (4) ovog člana, nadležni tužilac dužan je u roku od 30 dana od donošenja pravosnažnog rješenja o odbijanju izručenja pismeno obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine o svojoj odluci, s tim što to obavještenje mora sadržavati i navođenje i obrazloženje razloga za nepokretanje krivičnog postupka u Bosni i Hercegovini, ako protiv lica čije izručenje nije odobreno nije pokrenut krivični postupak u Bosni i Hercegovini, dok se, uz obavještenje o pokretanju krivičnog postupka u Bosni i Hercegovini protiv takvog lica, može zatražiti dodatna obavještenja i dokazi od druge države.
- (6) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljedit će obavještenje iz stava (5) ovog člana državi koja je tražila izručenje.

Član 46.

(Donošenje konačnog rješenja o izručenju)

- (1) Ako je Vijeće Suda Bosne i Hercegovine pravosnažnim rješenjem utvrdilo da su ispunjene pretpostavke za izručenje stranca, ministar pravde Bosne i Hercegovine, nakon uvida u cjelokupni ekstradicioni spis, donosi rješenje kojim se dopušta ili ne dopušta izručenje stranca.

(2) Protiv rješenja iz stava (1) ovog člana ne može se izjaviti žalba ni voditi upravni spor.

(3) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može odbiti izručenje ako su u pitanju krivična djela za koja je domaćim zakonom predviđena kazna zatvora do tri godine ili ako je strani sud izrekao kaznu zatvora do jedne godine.

(4) U slučaju da ministar pravde Bosne i Hercegovine odbije izručenje lica za koje je Sud Bosne i Hercegovine pravosnažnim rješenjem utvrdio da su ispunjene pretpostavke za izručenje, Tužilaštvo Bosne i Hercegovine može pokrenuti upravni spor.

Član 47.

(Odgadjanje izvršenja rješenja o izručenju)

(1) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može odlučiti da se odgodi predaja lica čije je izručenje odobreno, dok se protiv tog lica u Bosni i Hercegovini ne provede krivični postupak koji se vodi zbog drugog krivičnog djela ili dok se ne izvrši kazna zatvora koja mu je izrečena u Bosni i Hercegovini.

(2) Ministar pravde Bosne i Hercegovine može donijeti rješenje da se lice čija je predaja odgođena privremeno preda državi moliteljici radi provođenja hitnih procesnih radnji, ako to neće imati štetne posljedice za krivični postupak koji se vodi pred domaćim sudom i ako država moliteljica da garanciju da će ga držati u pritvoru u toku boravka u toj državi, kao i da će ga, u roku koji je po prijedlogu Suda Bosne i Hercegovine odredilo Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, vratiti u Bosnu i Hercegovinu.

Član 48.

(Principi specijaliteta)

(1) U rješenju kojim se dopušta izručenje stranca ministar pravde Bosne i Hercegovine navest će da:

- a) se on ne može goniti za drugo djelo, prije izručenja za učinjeno krivično djelo;
- b) se prema njemu ne može izvršiti kazna za drugo djelo, prije izručenja za učinjeno krivično djelo;
- c) se prema njemu ne može primijeniti teža kazna od one na koju je osuđen, niti smrtna kazna;
- d) će prema njemu biti ponovljen krivični postupak ako je osuđen u odsustvu i
- e) se on, bez saglasnosti Bosne i Hercegovine, ne smije izručiti trećoj državi radi krivičnog gonjenja za krivično djelo učinjeno prije dopuštenog izručenja ili izvršenja kazne zatvora koja je izrečena prije dopuštenog izručenja.

(2) Osim navedenih uslova, ministar pravde Bosne i Hercegovine može postaviti i druge uslove za izručenje, u skladu s ovim zakonom i međunarodnim ugovorom.

Član 49.

(Postupanje u slučaju većeg broja molbi različitih država za izručenje)

(1) Ako izručenje nekog lica istovremeno traže dvije ili više država zbog istog ili različitih djela, ministar pravde Bosne i Hercegovine će, prilikom donošenja odluke, uzeti u obzir sve okolnosti, a prije svega težinu krivičnih djela, mjesto izvršenja, redosljed podnošenja zahtjeva, državljanstvo lica čije se izručenje traži, mogućnost bolje socijalne rehabilitacije i mogućnost izručenja trećoj državi.

(2) Ako je država moliteljica podnijela molbu za izručenje za više istih ili različitih krivičnih djela, od kojih pojedina ne ispunjavaju uslove u pogledu visine kazne iz člana 33. st. (3) i (4) ovog zakona, izručenje se može odobriti i za ta krivična djela.

(3) Odluka iz st. (1) i (2) ovog člana mora biti obrazložena.

(4) Prilikom donošenja odluke iz st. (1) i (2) ovog člana, može se dati saglasnost državi kojoj je odobreno izručenje da izručeno lice može, eventualno, izručiti nekoj od drugih država, koje su također tražile izručenje.

Član 50.

(Izručenje predatog lica trećoj državi)

(1) Država kojoj je izručeno lice čije se izručenje traži može to lice izručiti trećoj državi samo uz saglasnost nadležnih organa Bosne i Hercegovine.

(2) Davanje saglasnosti iz stava (1) ovog člana podrazumijeva dostavljanje molbe i popratne dokumentacije od strane države kojoj je lice predato, uz provođenje postupka predviđenog za izručenje stranca iz Bosne i Hercegovine, u skladu s odredbama ovog zakona.

(3) Rješenje kojim se daje saglasnost državi moliteljici da izruči predato lice trećoj državi donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine.

Član 51.

(Dostavljanje rješenja stranoj državi i predaja lica)

(1) Rješenje ministra pravde Bosne i Hercegovine kojim je dopušteno izručenje stranca dostavlja se državi moliteljici.

(2) Rješenje o izručenju stranca dostavlja se Uredu za saradnju s Interpolom i Graničnoj policiji Bosne i Hercegovine.

(3) Ured za saradnju s Interpolom dogovara tehničke detalje realizacije ekstradicije s Interpolom države moliteljice, a realizaciju ekstradicije, tj. transport i predaju lica ovlaštenim licima države moliteljice vrši Granična policija Bosne i Hercegovine, uz asistenciju Ureda za saradnju s Interpolom.

(4) Predaja lica čije je izručenje odobreno mora se izvršiti najkasnije u roku od 30 dana od dana donošenja rješenja ministra pravde Bosne i Hercegovine o izručenju.

(5) Ako država moliteljica bez opravdanog razloga ne preuzme lice čije je izručenje dopušteno u roku od pet dana od dana dogovorenog za predaju, to lice bit će pušteno na slobodu.

(6) Rok iz stava (5) ovog člana može biti produžen do 15 dana, na izričit i opravdan zahtjev države moliteljice.

(7) O posljedicama nepreuzimanja i rokovima iz st. (5) i (6) ovog člana, Ured za saradnju s Interpolom obavijestit će Interpol države moliteljice prilikom dogovora o preuzimanju lica čije se izručenje traži.

Član 52.

(Pojednostavljeno izručenje)

- (1) Lice čije se izručenje traži može dati saglasnost za predaju državi moliteljici na pojednostavljeni način bez provođenja ekstradicionog postupka, kao i odreći se prava na principe specijaliteta.
- (2) O mogućnosti pojednostavljene predaje i njenim posljedicama, u smislu odredbi stava (1) ovog člana, sudija za prethodni postupak dužan je da ukaže licu čije se izručenje traži, prilikom saslušanja.
- (3) Saglasnost i odricanje od prava iz stava (1) ovog člana bit će uneseno u zapisnik Suda Bosne i Hercegovine.
- (4) Saglasnost i odricanje od prava iz stava (1) ovog člana su neopozivi.
- (5) O saglasnosti za pojednostavljeno izručenje nadležni sud će odmah obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine, koje će bez odgađanja o ovome obavijestiti državu moliteljicu. U ovom slučaju država moliteljica nije obavezna dostavljati molbu za izručenje.
- (6) Pojednostavljeno izručenje ima efekte izručenja i podliježe istim uslovima, na što će se upozoriti država moliteljica.

Član 53.

(Ponovno izručenje)

- (1) Ako lice koje je izručeno državi moliteljici na bilo koji način izbjegne krivično gonjenje ili izvršenje kazne u državi moliteljici, a ponovno se nađe na teritoriji Bosne i Hercegovine, moći će biti izručeno na ponovljeni zahtjev.
- (2) U smislu odredbi stava (1) ovog člana, država moliteljica nije dužna uz zahtjev za izručenje dostavljati i ekstradicionu dokumentaciju.

Član 54.

(Provođenje ekstradicionog postupka nakon dostavljanja ekstradicione dokumentacije po proteku roka)

Ako država moliteljica dostavi ekstradicionu molbu i ekstradicionu dokumentaciju nakon proteka roka koji je odredio Sud Bosne i Hercegovine, on može odlučiti da provede ekstradicioni postupak.

Član 55.

(Ponavljanje ekstradicionog postupka)

- (1) Ako se od momenta pravosnažnosti rješenja Suda Bosne i Hercegovine do donošenja rješenja ministra pravde Bosne i Hercegovine o izručenju promijene okolnosti u pogledu nekih od pretpostavki za izručenje iz člana 34. ovog zakona, ministar pravde Bosne i Hercegovine će Sudu Bosne i Hercegovine dostaviti cjelokupnu dokumentaciju i zatražiti da ponovi ekstradicioni postupak u skladu s odredbama ovog zakona radi utvrđivanja ispunjenosti zakonskih uvjeta za izručenje.
- (2) Ako je ministar pravde Bosne i Hercegovine donio rješenje o izručenju, a prije izručenja se promijene okolnosti u pogledu nekih od pretpostavki za izručenje iz člana 34. ovog zakona, ministar pravde Bosne i Hercegovine će svoje doneseno rješenje staviti van snage te isto dostaviti Sudu Bosne

i Hercegovine i zatražiti da Sud Bosne i Hercegovine ponovi ekstradicioni postupak u skladu s odredbama ovog zakona radi utvrđivanja ispunjenosti zakonskih uslova za izručenje.

(3) Na osnovu rješenja Suda Bosne i Hercegovine u ponovljenom postupku, ministar pravde Bosne i Hercegovine donosi rješenje o izručenju.

Član 56.

(Pretraz lica, pretraz prostorija i oduzimanje predmeta)

(1) Sud Bosne i Hercegovine može, na osnovu zamolnice države moliteljice u toku cijelog ekstradicionog postupka, donijeti naredbu za pretraz lica lišenog slobode čije se izručenje traži, pretraz prostorija i privremeno oduzimanje predmeta.

(2) Predmeti koji se nađu kod lica lišenog slobode čije se izručenje traži bit će predati državi moliteljici, na njen zahtjev:

a) predmeti koji posluže kao dokazni materijali,

b) predmeti koji su u vezi s krivičnim djelom, a koji se u momentu lišavanja slobode nađu kod lica čije se izručenje traži ili budu naknadno otkriveni.

(3) Predaja predmeta navedenih u stavu (1) ovog člana bit će izvršena i ako se već odobreno izručenje ne može izvršiti zbog smrti ili bolesti lica čije se izručenje traži.

(4) Ako navedeni predmeti podliježu zapljeni ili oduzimanju na teritoriji Bosne i Hercegovine, oni se mogu u vezi s krivičnim postupkom koji je u toku privremeno zadržati ili biti predati državi moliteljici uz uslov da budu vraćeni.

(5) Odredbe ovog člana ne diraju u pravo vlasništva i ostala prava na navedenim predmetima.

POGLAVLJE IV.

POSTUPAK PO MOLBI BOSNE I HERCEGOVINE ZA IZRUČENJE IZ DRUGE DRŽAVE

Član 57.

(Podnošenje molbe za izručenje iz druge države)

(1) Ako se protiv lica koje se nalazi u drugoj državi vodi u Bosni i Hercegovini krivični postupak ili ako je licu koje se nalazi u stranoj državi domaći sud izrekao kaznu zatvora, ministar pravde Bosne i Hercegovine može podnijeti molbu za izručenje tog lica, na obrazložen prijedlog organa koji vodi postupak, odnosno organa nadležnog za izvršenje.

(2) Molba se podnosi nadležnom ministarstvu za poslove pravosuđa zamoljene države diplomatskim putem, odnosno direktno, ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom.

Član 58.

(Molba za privremeno pritvaranje)

(1) U hitnim slučajevima, kada postoji opasnost da će lice čije se izručenje traži pobjeći ili se sakriti, ministar pravde Bosne i Hercegovine može, i prije podnošenja ekstradicione molbe, zatražiti od zamoljene države da se to lice privremeno pritvori.

(2) Uz molbu za privremeno pritvaranje prilažu se dokazi za utvrđivanje identiteta lica čije se izručenje traži, rješenje o pritvoru ili drugi akt istog pravnog djelovanja, odnosno pravosnažna presuda ako je stvar presuđena, naziv krivičnog djela zbog kojeg se traži privremeno pritvaranje, kao i izjava da će biti tražena ekstradicija tog lica.

Član 59.

(Garancije u pogledu lica koje je izručeno)

(1) Ako lice čije se izručenje traži bude izručeno u Bosnu i Hercegovinu, moći će se krivično goniti, odnosno prema njemu će se moći izvršiti kazna samo za krivično djelo za koje je izručenje dopušteno, osim ako se lice odreklo tog prava, a država koja ga je izručila nije postavila takav uslov.

(2) Ako je izručenje lica čije se izručenje traži u Bosnu i Hercegovinu odobreno pod određenim uslovima u pogledu vrste ili visine kazne koja se može izreći, odnosno izvršiti i pod tim uslovima bude prihvaćeno od strane organa koji je tražio njegovu ekstradiciju, nadležni sud u Bosni i Hercegovini je pri izricanju kazne vezan tim uslovima, a ako se radi o izvršenju već izrečene kazne, sud koji je sudio u posljednjem stepenu preinačit će presudu i uskladit će izrečenu kaznu s uslovima izručenja.

(3) Ako je izručenje lica čije se izručenje traži u Bosnu i Hercegovinu odobreno pod određenim uslovima u pogledu tipa ustanove u kojoj treba izdržavati kaznu i pod tim uslovima bude prihvaćeno od strane organa koji je tražio njegovu ekstradiciju, nadležni organ koji upućuje osuđenog na izdržavanje kazne zatvora dužan je voditi računa o uslovima pod kojim je lice izručeno u pogledu tipa ustanove u kojoj to lice treba izdržavati zatvorsku kaznu.

(4) Ako je izručeno lice bilo pritvoreno u stranoj državi zbog krivičnog djela u vezi s kojim je izručeno, vrijeme koje je to lice provelo u pritvoru uračunat će se u kaznu.

Član 60.

(Troškovi)

Troškovi vezani za dovođenje lica čije je izručenje odobreno u Bosnu i Hercegovinu padaju na teret budžeta iz kojeg se finansira organ koji je zatražio izručenje, a njih planira i uplaćuje ministarstvo pravde koje se finansira iz tog budžeta, a na nivou Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

POGLAVLJE V.

SPROVOĐENJE STRANCA PREKO TERITORIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Član 61.

(Molba za sprovođenje preko teritorije Bosne i Hercegovine i troškovi)

(1) Ako izručenje traži strana država od druge strane države, a lice čije se izručenje traži bi se imalo sprovesti preko teritorije Bosne i Hercegovine, sprovođenje može, na molbu zainteresirane države, dopustiti ministar pravde Bosne i Hercegovine, pod uslovom da se ne radi o državljaninu Bosne i Hercegovine i da se izručenje ne vrši za političko ili vojno krivično djelo.

(2) Molba za sprovođenje lica preko teritorije Bosne i Hercegovine mora sadržavati sve podatke iz člana 35. stav (5) ovog zakona.

(3) Pod uslovom uzajamnosti, troškovi sprovođenja lica preko teritorije Bosne i Hercegovine padaju na teret sredstava Budžeta Bosne i Hercegovine, ako je riječ o sprovođenju koje se obavlja kopnenim putem.

POGLAVLJE VI.

IZVRŠENJE STRANIH SUDSKIH PRESUDA U KRIVIČNIM STVARIMA

Član 62.

(Opće odredbe)

(1) Domaći sud postupit će po molbi države izricanja kazne za izvršenje sudske presude u krivičnim stvarima samo ako je to predviđeno međunarodnim ugovorom i izvršit će pravosnažnu presudu u odnosu na sankciju koju je izrekao strani sud, na način da presudom izrekne sankciju prema krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine.

(2) Strana sudska presuda u krivičnim stvarima može se izvršiti kako prema državljaninu Bosne i Hercegovine tako i prema licima koja na teritoriji Bosne i Hercegovine imaju prebivalište.

(3) Izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima koja podrazumijeva zatvor moguće je:

a) po molbi strane države, u slučaju kada je osuđeno lice nedostupno toj državi, a državljanin je Bosne i Hercegovine i ima prebivalište u Bosni i Hercegovini ili ima samo prebivalište u Bosni i Hercegovini i

b) po molbi državljanina Bosne i Hercegovine, koji izdržava kaznu zatvora u državi izricanja kazne, za transfer u Bosnu i Hercegovinu, s ciljem daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne.

Član 63.

(Uslovi za izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima)

(1) Ako drugačije nije određeno međunarodnim ugovorom, strana sudska presuda u krivičnim stvarima bit će izvršena samo ako su ispunjeni sljedeći uslovi:

a) ako je presuda pravosnažna i ako ju je izrekao nadležni pravosudni organ države izricanja kazne;

b) ako je krivično djelo predviđeno kao krivično djelo i po zakonima Bosne i Hercegovine;

c) ako u vrijeme podnošenja molbe osuđeno lice treba izdržati još najmanje šest mjeseci od izrečene kazne zatvora;

d) ako osuđeno lice da saglasnost za izvršenje;

e) da lice za koje se traži izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima nije već osuđeno za to krivično djelo u Bosni i Hercegovini ili se za to djelo u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak ili je u Bosni i Hercegovini oslobođeno od optužbe i

f) da izvršenje krivične sankcije nije zastarjelo prema zakonima države izricanja kazne i Bosne i Hercegovine.

(2) Strana sudska presuda u krivičnim stvarima neće biti izvršena ako:

- a) bi izvršenje bilo u suprotnosti s principima pravnog poretka Bosne i Hercegovine ili obavezama koje je Bosna i Hercegovine preuzela zaključivanjem međunarodnog ugovora i
- b) je krivično djelo za koje se traži izvršenje, prema mišljenju organa u Bosni i Hercegovini koji donose odluku po molbi, djelo političke ili vojne prirode.

Član 64.

(Stvarna i mjesna nadležnost suda za vođenje postupka po molbi)

Stvarna i mjesna nadležnost suda u Bosni i Hercegovini za vođenje postupka po molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima određuje se na isti način kao i za vođenje krivičnog postupka u konkretnom predmetu, kada bi taj postupak bio vođen u Bosni i Hercegovini.

Član 65.

(Dokumentacija koja se prilaže uz molbu države izricanja kazne)

Ako je međunarodnim ugovorom predviđeno da države ugovornice mogu, osim ugovorenih, postaviti i druge zahtjeve u pogledu dokumentacije koja se dostavlja uz molbu za izvršenje, potrebno je da država izricanja kazne dostavi i:

- a) original ili ovjerenu kopiju pravosnažne presude s klauzulom pravosnažnosti,
- b) podatke o osuđenom licu uključujući lične podatke i podatke o državljanstvu, prebivalištu, kao i podatke o mjestu rođenja, posljednjem prebivalištu, kao i druge podatke koji mogu biti značajni za određivanje nadležnosti suda za odlučivanje po zahtjevu;
- c) podatke u vezi s izrečenom kaznom, uključujući i podatke o vremenu provedenom u pritvoru i/ili na izdržavanju kazne zatvora i
- d) prijepis primijenjenih zakonskih odredbi na kojima se presuda zasniva.

Član 66.

(Postupak po molbi strane države za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima)

(1) Kada Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine primi molbu za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima, dužno je molbu s popratnom dokumentacijom dostaviti:

- a) Sudu Bosne i Hercegovine, za krivična djela iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;
- b) nadležnom entitetskom ministarstvu pravde, odnosno Pravosudnoj komisiji Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za krivična djela iz nadležnosti sudova u entitetima, odnosno Suda u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(2) Entitetska ministarstva pravde, odnosno Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine će, po prijemu, molbu s dokumentacijom proslijediti nadležnom sudu na odlučivanje.

(3) Ako nadležni sud ocijeni da uz molbu nije priložena potrebna dokumentacija u skladu s međunarodnim ugovorom ili ovim zakonom, zatražit će putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine od nadležnih pravosudnih organa države izricanja kazne njenu dopunu.

(4) Ako sud kojem je dostavljena dokumentacija utvrdi da nije nadležan, predmetnu molbu s dokumentacijom proslijedit će stvarno i mjesno nadležnom sudu, o čemu će obavijestiti Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine.

(5) Ako država izricanja kazne ne dostavi traženu dokumentaciju u roku od tri mjeseca, molba i dokumentacija bit će vraćeni državi izricanja kazne, uz pravo te države da ponovo može podnijeti molbu s kompletnom dokumentacijom.

Član 67.

(Branilac)

U toku cijelog postupka lice za koje se traži izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima može imati branioca po svom izboru, a ako to ne učini, sud će mu postaviti branioca po službenoj dužnosti, ako se radi o krivičnim djelima za koje je zapriječena takva kazna za koju je, prema zakonodavstvu Bosne i Hercegovine, odbrana u krivičnom postupku obavezna.

Član 68.

(Donošenje presude)

(1) Nadležni sud odlučuje o molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima u vijeću sastavljenom od trojice sudija, van pretresa.

(2) O sjednici vijeća na kojoj se donosi odluka obavještavaju se tužilac, osuđeni i branilac.

(3) Prilikom odlučivanja po molbi, sud je vezan činjeničnim stanjem utvrđenim u stranoj presudi i u izreci presude koju donosi unijet će i potpunu izreku i naziv suda iz strane presude i izreći će sankciju, pri čemu se odluka o sankciji zasniva na krivičnom zakonodavstvu Bosne i Hercegovine, a razloge kojima se sud rukovodio pri izricanju sankcije unijet će u obrazloženje presude.

(4) Priznata strana sudska presuda u krivičnim stvarima bit će izvršena na isti način kao da ju je izrekao sud koji je tu presudu priznao.

(5) Pri izricanju presude, Sud ne može izreći težu kaznu od one koju je izrekao strani Sud.

Član 69.

(Žalba na presudu)

(1) Protiv presude iz člana 68. ovog zakona, žalbu mogu izjaviti tužilac, osuđeni i njegov branilac, u roku od 30 dana od dana prijema presude.

(2) O žalbi na presudu donesenu po molbi za priznanje i izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima odlučuje vijeće suda nadležno za odlučivanje po žalbi na presudu, prema odgovarajućim odredbama Zakona o krivičnom postupku, po kojem postupa taj sud.

Član 70.

(Dostavljanje pravosnažne presude)

Pravosnažna presuda kojom se priznaje strana sudska presuda u krivičnim stvarima dostavlja se putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine državi izricanja kazne i osuđenom licu, njegovom braniocu i tužiocu.

Član 71.

(Posljedice preuzimanja izvršenja)

- (1) Ako je preuzeto izvršenje strane sudske presude u krivičnim stvarima, privremeno prestaje pravo na izvršenje te presude u državi izricanja kazne, a daljnje izvršenje provodi se po zakonima u Bosni i Hercegovini.
- (2) Za odlučivanje o zahtjevu za ponavljanje krivičnog postupka isključivo je nadležna država izricanja kazne.
- (3) Za odlučivanje o ublažavanju visine kazne, pomilovanju ili amnestiji nadležni su kako država izricanja kazne tako i Bosna i Hercegovina.
- (4) Ako se sudska presuda na kojoj se zasniva molba države izricanja kazne za izvršenje naknadno ukine ili izmijeni, po novoj presudi države izricanja kazne nadležni sud u Bosni i Hercegovini će, na zahtjev osuđenog lica, ponoviti postupak priznanja i izvršenja strane sudske presude u krivičnim stvarima i odlučiti o daljem izdržavanju kazne.
- (5) Ako osuđeno lice izbjegne izvršenje u Bosni i Hercegovini, država izricanja kazne ponovo stječe pravo na izvršenje. Država izricanja kazne dužna je o takvim okolnostima odmah obavijestiti Bosnu i Hercegovinu.
- (6) Bosna i Hercegovina i država izricanja kazne dužne su jedna drugu izvijestiti o okolnostima iz stava (5) ovog člana.

Član 72.

(Obavezno obavještanje)

O svim okolnostima koje se tiču pomilovanja i amnestije, Bosna i Hercegovina obavijestit će državu izricanja kazne.

Član 73.

(Podnošenje molbe u postupku po molbi pravosudnih organa u Bosni i Hercegovini za priznanje i izvršenje presude domaćeg suda u krivičnim stvarima)

Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će, na molbu domaćeg organa nadležnog za izvršenje krivične sankcije, od strane države zatražiti priznanje i izvršenje sudske presude domaćeg suda u krivičnim stvarima ako:

- a) Bosna i Hercegovina ne može osigurati izvršenje sudske presude domaćeg suda u krivičnim stvarima i
- b) se usljed prijenosa izvršenja opravdano može očekivati bolja socijalna rehabilitacija osuđenog.

Član 74.

(Način i postupak podnošenja molbe)

- (1) Podnesena molba stranoj državi za izvršenje presude domaćeg suda u krivičnim stvarima mora biti popraćena dokumentacijom koju predviđa međunarodni ugovor, a u svakom slučaju dokumentacijom predviđenom članom 65. ovog zakona.
- (2) Jezik na kojem se pišu molba i dokumentacija koja se prilaže uz molbu određen je međunarodnim ugovorom.

Član 75.

(Posljedice preuzimanja izvršenja presude domaćeg suda)

Ako strana država preuzme izvršenje presude domaćeg suda u krivičnim stvarima, nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini privremeno će obustaviti izvršenje danom započinjanja izvršenja u državi izdržavanja kazne.

Član 76.

(Posljedice preuzimanja izvršenja u slučaju izmjene ili obustave od izvršenja sudske presude u krivičnim stvarima)

(1) Ako je, nakon preuzimanja od strane države izvršenja sudske presude u krivičnim stvarima, u Bosni i Hercegovini došlo do izmjene ili obustave od izvršenja te presude, o tome će se obavijestiti država izvršenja presude.

(2) Ako osuđeno lice u državi izvršenja presude, koja je priznala domaću sudsku presudu u krivičnim stvarima, izbjegne njeno izvršenje, ono će biti nastavljeno u Bosni i Hercegovini.

POGLAVLJE VII.

TRANSFER OSUĐENIH LICA IZ STRANE DRŽAVE U BOSNU I HERCEGOVINU

Član 77.

(Opće odredbe)

(1) Osuđeni državljanin Bosne i Hercegovine koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u stranoj državi, može, na lični zahtjev, biti premješten u Bosnu i Hercegovinu, s ciljem daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u stranoj državi.

(2) Preuzimanje izvršenja kazne zatvora nad osuđenim državljaninom Bosne i Hercegovine može se izvršiti samo uz saglasnost države izricanja kazne, pod uslovom da je osuđeni državljanin Bosne i Hercegovine dao saglasnost za transfer i da preostala izrečena kazna zatvora, koja se treba izdržati, iznosi najmanje šest mjeseci.

Član 78.

(Postupak po molbi osuđenih državljana Bosne i Hercegovine za transfer u Bosnu i Hercegovinu s ciljem daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne)

(1) U pogledu načina i postupka donošenja presude po molbi bosanskohercegovačkih državljana za transfer u Bosnu i Hercegovinu s ciljem daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u državi izricanja kazne, analogno se primjenjuju odredbe članova 66., 67., 68. i 69. ovog zakona.

(2) Nakon što domaći sud donese presudu kojom se priznaje strana sudska presuda u krivičnim stvarima, ona se dostavlja osuđenom u državi izricanja kazne i nadležnim organima države izricanja kazne.

(3) Nakon što osuđeni potpiše prijem dostavljene presude, dokaz o prijemu vraća se sudu koji je donio presudu.

(4) Nakon što presuda postane pravosnažna i s njom se saglase nadležni organi države izricanja kazne, pristupa se realizaciji transfera osuđenog lica iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu.

POGLAVLJE VIII.

TRANSFER OSUĐENIH LICA IZ BOSNE I HERCEGOVINE U STRANU DRŽAVU

Član 79.

(Postupak po molbi stranih državljana za transfer u države njihovog državljanstva s ciljem daljnjeg izdržavanja kazne zatvora izrečene u Bosni i Hercegovini)

- (1) Osuđeni stranac koji se nalazi na izdržavanju kazne zatvora u Bosni i Hercegovini na osnovu presude domaćeg suda, može podnijeti molbu da izrečenu kaznu nastavi izdržavati u državi čiji je državljanin.
- (2) Kaznenopopravna ustanova u kojoj osuđeni stranac izdržava zatvorsku kaznu dužna je upoznati to lice s mogućnošću da izrečenu kaznu zatvora izdržava u državi čiji je državljanin.
- (3) Molba iz stava (1) ovog člana podnosi se kaznenopopravnoj ustanovi u kojoj stranac izdržava zatvorsku kaznu.
- (4) Kaznenopopravna ustanova dužna je, uz molbu osuđenog lica, kompletirati dokumentaciju u skladu s odredbama međunarodnog ugovora koji obavezuje Bosnu i Hercegovinu i državu iz koje je osuđeno lice, odnosno u skladu s članom 65. ovog zakona, te da tako kompletiranu dokumentaciju dostavi Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.
- (5) Za lica osuđena od sudova u entitetima i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine molba iz stava (1) ovog člana podnosi se putem entitetskih ministarstava pravde, odnosno Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.
- (6) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine molbu osuđenog lica prosljeđuje državi u kojoj je osuđeno lice želi izdržavati ili nastaviti izdržavati kaznu, a čiji je državljanin.

Član 80.

(Donošenje rješenja o transferu stranca)

Ako država čije je osuđeno lice državljanin preuzme izdržavanje kazne za to lice, konačno rješenje o transferu stranca donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine, uz prethodno pribavljenu saglasnost entitetskih ministarstava pravde, odnosno Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine za presude donesene u entitetima i Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine, dok za presude donesene od Suda Bosne i Hercegovine rješenje donosi ministar pravde Bosne i Hercegovine, samo na osnovu presude tog suda.

Član 81.

(Mjesto, vrijeme i način transfera)

Vrijeme, mjesto i datum preuzimanja osuđenog lica iz Bosne i Hercegovine u državu izdržavanja kazne ili iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu, kao i način njegovog transporta, dogovara Ured za saradnju s Interpolom s Interpolom strane države, a realizaciju transfera obavljaju pripadnici Granične policije Bosne i Hercegovine, uz asistenciju pripadnika Ureda za saradnju s Interpolom.

Član 82.

(Troškovi transfera)

(1) Troškove nastale u vezi s transferom osuđenih lica snosi država izdržavanja kazne, osim troškova koji su isključivo nastali u državi izricanja kazne.

(2) Troškovi dovođenja lica čiji je transfer odobren u Bosnu i Hercegovinu padaju na teret budžeta iz kojeg se finansira sud koji je donio presudu kojom je preuzeto daljnje izdržavanje kazne zatvora za osuđeno lice, a njih planira i uplaćuje ministarstvo pravde koje se finansira iz tog budžeta, a na nivou Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, Pravosudna komisija Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(3) U slučaju da dogovoreni transfer osuđenog lica iz države izricanja kazne u Bosnu i Hercegovinu nije bilo moguće izvršiti iz bilo kojeg razloga, dodatne troškove transfera po tom osnovu snosi budžetski korisnik, u skladu sa stavom (2) ovog člana.

POGLAVLJE IX.

USTUPANJE I PREUZIMANJE KRIVIČNOG GONJENJA

Član 83.

(Ustupanje krivičnog gonjenja stranoj državi)

(1) Ako je na teritoriji Bosne i Hercegovine krivično djelo počinio stranac koji ima prebivalište u stranoj državi, toj državi mogu se ustupiti svi krivični spisi radi krivičnog gonjenja i suđenja, ako se strana država tome ne protivi.

(2) Ustupanje krivičnog gonjenja i suđenja nije dopušteno ako se njime stranac može izložiti nepravednom postupku, nehumanom i ponižavajućem postupanju ili kažnjavanju.

(3) Prije podizanja optužnice, odluku o ustupanju donosi tužilac. Nakon podizanja optužnice, a do ustupanja predmeta sudiji, odnosno vijeću u svrhu zakazivanja glavnog pretresa - odluku donosi sudija za prethodno saslušanje, na prijedlog tužioca.

(4) Nakon otvaranja glavnog pretresa, odluku o ustupanju krivičnog gonjenja, na prijedlog tužioca, donosi sudija, odnosno vijeće pred kojim se vodi glavni pretres.

(5) Ustupanje se može izvršiti za krivična djela iz nadležnosti suda s propisanom kaznom zatvora do deset godina, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno ili ako ne postoji uzajamnost s tom državom, koja se pretpostavlja, dok se drugačije ne dokaže.

(6) Ako je oštećeni državljanin Bosne i Hercegovine, ustupanje nije dopušteno ako se on tome protivi, osim ako je dato osiguranje za ostvarivanje njegovog imovinskopravnog zahtjeva.

Član 84.

(Zamolnica za preuzimanje krivičnog gonjenja od strane države)

(1) Zahtjev za preuzimanje krivičnog gonjenja stranoj državi podnosi se u formi zamolnice.

(2) Zamolnica za preuzimanje krivičnog gonjenja, ako drugačije nije određeno međunarodnim ugovorom, mora, uz ostalo, sadržavati i lične podatke o osumnjičenom, odnosno optuženom licu, njegovom državljanstvu, mjestu prebivališta, opis i kvalifikaciju krivičnog djela, kao i obrazloženi razlog zbog kojeg se krivični postupak ustupa zamoljenoj državi.

(3) Zamolnica i njeni prilozi treba da budu prevedeni na jezik zamoljene države, ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno.

Član 85.

(Način postupanja po zamolnici domaćeg pravosudnog organa za preuzimanje krivičnog gonjenja od strane države)

(1) Zamolnica domaćeg pravosudnog organa za preuzimanje krivičnog gonjenja od strane države sa svim spisima krivičnog predmeta dostavlja se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.

(2) Ako je predmet koji se ustupa iz nadležnosti pravosudnog organa entiteta, odnosno pravosudnih organa Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, zamolnica iz člana 84. ovog zakona sa svim priložima podnosi se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine, putem entitetskog ministarstva pravde, odnosno Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine.

(3) Po prijemu zamolnice za preuzimanje krivičnog gonjenja, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine će je, sa svim spisima krivičnog predmeta, prosljediti nadležnom organu zamoljene države, te ga zamoliti da Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine dostavi povratnu informaciju o odluci nadležnog stranog pravosudnog organa zamoljene države po zamolnici.

(4) Ako po prijemu zamolnice Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine ocijeni da je ona nepotpuna ili da nije prevedena na jezik zamoljene države, ako to zahtijeva međunarodni ugovor, zatražit će od organa koji je podnio zamolnicu da u roku od 30 dana otkloni nedostatke u zamolnici.

(5) Ako organ kojem je vraćena zamolnica ne otkloni nedostatke u zamolnici u roku predviđenom u stavu (4) ovog člana, zamolnica i spisi bit će vraćeni tom organu.

Član 86.

(Preuzimanje krivičnog gonjenja po zamolnici strane države)

(1) Po zamolnici pravosudnih organa države moliteljice nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini može preuzeti krivično gonjenje u slučajevima predviđenim zakonom i međunarodnim ugovorom.

(2) Nadležni pravosudni organ u Bosni i Hercegovini može preuzeti vođenje krivičnog postupka zbog krivičnog djela počinjenog u inozemstvu i u slučaju kada nije dopušteno izručenje iz Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države, a kada strani pravosudni organ, koji je tražio izručenje, izjavi da neće lice čije se izručenje traži dalje krivično goniti zbog istog djela, nakon pravosnažne presude nadležnog pravosudnog organa u Bosni i Hercegovini.

(3) Po prijemu zamolnice države moliteljice za preuzimanje krivičnog gonjenja, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine prosljeđuje je:

- a) Tužilaštvu Bosne i Hercegovine, za djela iz nadležnosti Suda Bosne i Hercegovine;
- b) nadležnom tužilaštvu u entitetu, putem entitetskog ministarstva pravde, za djela iz nadležnosti sudova u entitetima i
- c) nadležnom tužilaštvu Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, putem Pravosudne komisije Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, za djela iz nadležnosti suda u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.

(4) Ako je uz zahtjev strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja podnesen imovinskopravni zahtjev, postupit će se kao da je taj zahtjev podnesen sudu.

Član 87.

(Sadržaj zamolnice za preuzimanje krivičnog gonjenja)

- (1) Zamolnica strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja mora sadržavati sve elemente predviđene međunarodnim ugovorom ako takav ugovor postoji.
- (2) Uz zamolnicu iz stava (1) ovog člana kao i u slučaju kada međunarodni ugovor ne postoji, prilaže se i krivični spis sa svim dokaznim materijalom i odredbama krivičnog zakona primijenjenim u državi moliteljici.

Član 88.

(Postupak po zamolnici strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja)

- (1) O odluci po zamolnici strane države za preuzimanje krivičnog gonjenja odlučuje nadležni tužilac.
- (2) Ako je krivično gonjenje preuzeto, krivični postupak vodi se prema krivičnom zakonodavstvu u Bosni i Hercegovini.

Član 89.

(Valjanost dokaznih radnji)

Dokazne radnje koje su proveli pravosudni organi prema propisima države moliteljice bit će izjednačene s odgovarajućim dokaznim radnjama prema propisima Bosne i Hercegovine, osim ako to nije protivno osnovnim principima domaćeg pravnog poretka i principima međunarodnih akata o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Član 90.

(Odbijanje preuzimanja krivičnog gonjenja)

- (1) O odluci kojom se odbija da se preuzme krivično gonjenje, kao i pravosnažnoj odluci donesenju u krivičnom postupku, bit će obaviještena strana država koja je uputila zamolnicu.
- (2) Ako se odbija preuzeti krivično gonjenje po zamolnici države moliteljice, nadležni tužilac dužan je dati obrazloženje razloga zbog kojih nije preuzeto krivično gonjenje, te ga sa svim spisima predmeta dostaviti Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine radi vraćanja državi moliteljici.

Član 91.

(Posljedice preuzimanja krivičnog gonjenja od domaćeg pravosudnog organa)

- (1) Pravne posljedice preuzimanja krivičnog gonjenja od organa Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države određene su odredbama međunarodnog ugovora, ako takav ugovor postoji.
- (2) U slučaju nepostojanja međunarodnog ugovora, pravne posljedice preuzimanja krivičnog gonjenja od organa Bosne i Hercegovine po zamolnici strane države su takve da država moliteljica od donošenja odluke po zamolnici ne može privremeno krivično goniti to lice za djela iz zamolnice do donošenja odluke organa Bosne i Hercegovine o preuzimanju krivičnog gonjenja.
- (3) Smatrat će se da je država moliteljica odustala od krivičnog gonjenja lica ako je:
 - a) nadležni organ u Bosni i Hercegovini kojem je dostavljena zamolnica konačno obustavio krivični postupak zbog nedostatka dokaza ili zbog toga što učinjeno djelo nije krivično djelo;

- b) okrivljeni u Bosni i Hercegovini pravosnažno oslobođen;
 - c) odluka suda koja je donesena u Bosni i Hercegovini već izvršena ili izvršenju nema mjesta po zakonu ili zbog donesenih akata o pomilovanju ili amnestiji ili je prema zakonodavstvu Bosne i Hercegovine ili države moliteljice nastupila zastara.
- (4) Pravo na gonjenje i izvršenje presude stranoj državi vraća se ako:
- a) Bosna i Hercegovina obavijesti državu moliteljicu da neće preuzeti krivično gonjenje;
 - b) Bosna i Hercegovina odbije zamolnicu države moliteljice za preuzimanje krivičnog gonjenja;
 - c) Bosna i Hercegovina obavijesti državu moliteljicu da povlači već prihvaćeni zahtjev i
 - d) država moliteljica povuče svoju zamolnicu prije odluke nadležnog organa u Bosni i Hercegovini po zahtjevu strane države.

Član 92.

(Dostavljanje informacija o stanju postupka)

- (1) Organ koji je preuzeo krivični postupak u Bosni i Hercegovini, odnosno organ pred kojim se vodi krivični postupak u Bosni i Hercegovini dužan je, na zahtjev države moliteljice, dati informaciju o stanju odnosnog postupka.
- (2) Po završetku postupka u Bosni i Hercegovini, organ koji je preuzeo krivični postupak dužan je putem Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine obavijestiti državu moliteljicu o ishodu postupka, a na njen zahtjev dostaviti joj i pravosnažnu sudsku odluku.

POGLAVLJE X.

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 93.

(Prestanak važenja odredbi Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine)

- (1) Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju važiti odredbe Poglavlja XXX. i Poglavlja XXXI. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine.
- (2) Odredbe zakona o krivičnom postupku entiteta i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine, koje se odnose na postupak pružanja međunarodne pravne pomoći, uskladit će se s odredbama ovog zakona u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 94.

(Uputstvo o formiranju zajedničkih istražnih timova)

Uputstvo o formiranju zajedničkih istražnih timova u skladu s članom 24. ovog zakona donijet će ministar pravde Bosne i Hercegovine u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu ovog zakona.

Član 95.

(Provedbeni propisi za evidentiranje kazni izrečenih državljanima Bosne i Hercegovine u inozemstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini)

Provedbene propise za evidentiranje kazni izrečenih državljanima Bosne i Hercegovine u inozemstvu, a koji nisu rođeni u Bosni i Hercegovini, u skladu s članom 30. ovog zakona, donijet će Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine, u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 96.

(Obrazac za evidentiranje kazni izrečenih osuđenim strancima u Bosni i Hercegovini)

Obrazac za evidentiranje kazni izrečenih osuđenim strancima u Bosni i Hercegovini, u skladu s članom 29. ovog zakona, propisat će ministar pravde Bosne i Hercegovine u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 97.

(Shodna primjena drugih propisa)

Na pitanja koja nisu posebno regulirana ovim zakonom, a tiču se pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima, shodno se primjenjuju odredbe zakona o krivičnom postupku, krivičnih zakona, zakona o prekršajima i zakona o sudovima.

Član 98.

(Prijelazna odredba)

Postupci izručenja koji su u toku na dan stupanja na snagu ovog zakona dovršit će se u skladu s odredbama Poglavlja XXXI. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine.

Član 99.

(Stupanje na snagu)

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".

PSBiH, broj 360/09

15. juna 2009. godine Sarajevo